

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 25. lib. Genes. in quo describitur Proles
Abrahæ & Israëlis, Jacobi & Esau.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

nullum ex pauperibus illis assedisse epulis sed Magnates tantummodo & nobiles; & hinc Dæmoni in corpus & animam Regis hujus potestatem esse factam. Hoc perpendens S. Chrysoft. Homil. 45. in Acta Apost. ait: *Sit custos domus tuæ pauper, sit tibi murulus & spicula, scutum ac lancea: ubi enim elemosina est, non audeat accedere Diabolus.* Quæris: cur dives ille epulo tot pecuniis aliam sibi non emerit sepulturam, quàm stygios rogos, è quibus tam miserabili ejulatù unicam tantùm aquæ guttulam rogaverit Abrahamum? en respondet illicò S. Augustinus vices agens Abrahami, epulonem è cælo sic alloquentis Serm. 227. de temp. *Quid faciam tibi? elemosinas non fecisti, qua peccatorum tuorum penas extinguerent: interveniant pro te pauperes, quidquid petieris, dono.* Vide ergo, quàm certum prædestinationis ad vitam æternam signum habeat, quisquis promptam ad dandas elemosinas manum habet.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 25. lib. Genes. in quo describitur Proles Abraha & Israëlitis, Jacobi & Esau.

Considera I. **Q**Uòd sicut Abraham filiis concubinarum suarum paternæ hæreditatis locò aliud non reliquerit, quàm munera quædam, ita Deus perversis Christianis pro cœlestibus gaudiis, quæ hæreditatis instar solis præparat prædestinatis ad gloriam, consignet quasdam fortunas temporales, dignitates, delicias & divitias hujus mundi, quæ spatio fruuntur. Hinc Christiane Lector, si pauperem multisque indigentibus repletam vitam vivere cogaris, cogita; exspectare te alibi hæreditatem paternam, æternùm possidendam. Sicut falco dum vivit, aucupis manu gestatur, mortuus sterquilinum pro sepulchro habet: gallina verò quamdiu vivit, in angulis domus aut stabuli delitescere cogitur, occisa tamen in argentea patina Regum mensis infertur: ita malis hominibus in hac temporali vita datur ad genium vivere, bonis autem non nisi miseri & tristes lucent soles; sed eorum mortes sequitur longè dispar scena, quàm altâ mente considerans Paulus exclamat 2. Corinth. 7. *Repletus sum consolatione, superabundo gaudiò in omni tribulatione nostra.* Paulum imitata Agatha Virgo & Martyr ibat lætissimè & glorianter ad carcerem,

& quasi ad epulas invitata agonem suum precibus Domino recommendabat. S. Thecla post superatas fidei defendendæ causâ immanes belluas, ignem & carceres, animo plusquam virili talibus alloquebatur Deum verbis: *Ecce me o Christe! ecce! paratam omnibus vite diebus ad quevis vincula & carceres pro nomine tuo sustinendos, & pro majori semper gratia ac favore habeo, quam si quibuscunque mundi thesauris & delitiis daretur perfrui &c.* Quid quæso prædestinati aliud sunt, quam granum in area Domini repositum, quod excutitur, ut in cœli granario reponatur? quid aliud sunt, quam præciosi lapides Templi, qui dolantur, scalpuntur, poliuntur, ut ad æternum deserviant hujus loci ornatum? olim hæreditates funibus dimetiiebantur. Funes isti adversitates sunt, è quibus Christus electis præparat flagella, ut eos temporaliter percutiendõ, hæredes faciat cœlestium voluptatum. O chari funes! o benedicta flagella! per quæ electi trahuntur ad cœlum! o felicia verbera, quæ ad æterni sponsi oscula pios fideles promoveat! eadem hæcde manus, quæ ad parvum temporis spatium flagellat, tota æternitate illos demulcebit: eadem dextera, quæ terrena abripit bona, æternas illis divitias dabit: idem Dominus, qui nunc in exilium illos mittit, revocabit eos ad patriam, æternum possidendam. Idem denique Pater, qui illos temporalis hæreditate privat, æternos illis thesauros, quos nec & rugo, nec tinea demolitur, præparat.

N. 41. *Considera 2.* Quas cruces & ærumpnas status conjugalis comites secum ferat: quis enim non credidisset, omnem fortunam cum tam speciosa & morigera puella Isaaco nupuisse? sed quàm contraria huic exspectationi tulit eventus: siquidem Rebecca non tantum viginti annis probrosâ laboravit sterilitate, sed tandem sæcundata, ut parere voluit, fatalibus fuit oppressa doloribus. Rectè igitur S. Ambrosius existimat: *Nuptias à nube originem suam traxisse: ut enim nubes præfagiunt tempestates, ita Nuptiæ indicant tempestatem illam, quam fat claris describit verbis gentium Doctor 1. Corinth. 7. asserens: Tribulationem tamen carnis habebunt hujusmodi.* Atque hinc S. Hieronymus Virgines ob puritatis candorem *Liliis*, conjugatos verò ob carnis tribulationem *Spinis* assimilare consuevit. Ingeniosam, & proposito nostro accommodam quidam affert causam: cur Deus Adamo daturus conjugem, ei immiserit saporem, testante id scripturâ Genes. 2. *Ammissis saporem in Adam.* Putat autem, id ex magna compassione, erga
Ada-

Adamum habita, factum esse, quasi dicens ei: nunc quiesce, & esto sine sensu, brevè enim habiturus uxorem, nullam ampliùs diem aut noctem quietam & doloribùs immunem habebis. Factum magnò stupore dignum observat Rupertus Abbas in Patriarcha Abraham: dum Matrimonio copulatum cogitat; frequentius à Deo visitatum: hâc verò visitatione destitutum esse, quando dulcissimâ conjuge orbatus, viduum agebat in Hebron. Notandum inquit in Genesim scribens lib. 6. cap. 33. *Quia Deus ulterius Abraham apparuisse non legitur.* Unde hoc? nunquid Sanctiorem vitam duxerat fruens uxore, quàm eâ privatus? Celada in cap. 4. Judicium dubiæ quæstioni respondet, dum ait: *Ego quidem existimo: Abraham uxore superstite eguisse tot divinis inspirationibus ne succumberet Matrimonii mole oppressus.* Non dispari de causa videtur Christus Dominus interfuisse Nuptiis in Chana Gallileæ celebratis: ut videlicet suâ præsentia, & gratiis ex ea manantibus Conjuges fortiores redderet ad sufferenda Matrimonii onera, ad portandas cruces, ad decoquenda tædia. Philosophus quidam Theodatus nomine dicere consueverat: duas res reperiri, quas naturali instinctu appetant omnes; obtentis tamen illis maximè doleant. Unum ex his senectutem esse, alterum Matrimonium. Sententia planè verissima & innumeris exemplis probata. Vide ergo Christiane Lector quid agas, si nunc vitam cœlibem agis? ne te serò poeniteat, hunc statum reliquisse.

FASCI-